

Ш. Юковато

Приказка за единъ папагалъ

Родина на папагала Яго бѣха африканскитѣ джунгли, които бѣха населени съ диви звѣрове и птици. Тѣхенъ господарь бѣше единъ старъ и гордъ лъвъ. Яго летѣше толкова високо, колкото му позволяваха неговитѣ жълтозелени крила, а червената опашка му служеше като сигурно и точно кормило. Ширейки крила, той се кжпѣше въ горещитѣ слънчеви лъчи, а когато привечеръ се спущаше на хубавата зелена палма, кждето го чакаше неговата малка зеленосиня другарка, Яго бѣше уморенъ, малко гладенъ и сънливъ, но, все пакъ, винаги щастливъ.

Ала единъ день неочаквано дойде краятъ на неговото щастие. Това се случи презъ едно хубаво пролѣтно утро, когато главата на Яго съвсемъ се бѣ замаяла отъ радостъ, че животътъ бѣше така хубавъ. Той се кжпѣше въ горещия и чистъ въздухъ, упиваше се отъ мириса и разнитѣ звуци, притваряше очи, вдишайки въздуха. Животътъ бѣше така щедъръ къмъ тоя младъ и красивъ папагалъ! Изведнѣжъ, той усѣти какъ крилата му се свиха отъ нѣкаква чужда сила и какъ нѣщо тежко го дърпаше надолу и го караше да падне. Яго изпищѣ отчаяно и падна на земята. Нови нѣкакви звѣрове на два крака и безъ опашка, съ нѣкакви чудновати предмети около себе си, го извадиха отъ примкитѣ, туриха го въ една клетка и го отвлѣкоха отъ джунглитѣ. Това бѣха хора — ловци.

Мина доста време и Яго се озова въ Европа. Презъ време на пжтуването той узна много нѣща и дори се заинтересова отъ езика на хората. Тоя языкъ никакъ не приличаше на неговия, нито пкъ на езицитѣ на дру-